

Vlaams
Parlement

vergadering **C111**
zittingsjaar 2018-2019

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 26 februari 2019

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de behandeling van de vos in Vlaanderen – 815 (2018-2019)	3
VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de strategische visie over het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) en de parlementaire antwoorden van de regering over het BRV – 824 (2018-2019)	7
VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de pilootprojecten strategische visie Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) – 825 (2018-2019)	14
VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de gevolgen van de negatieve adviezen over het Instrumentendecreet en het decreet Ontwikkelingsmogelijkheden in Woonreservegebieden voor het Vlaamse klimaatbeleid – 826 (2018-2019)	18

VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de behandeling van de vos in Vlaanderen – 815 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Minister, de vos wekt uiteenlopende emoties bij de bevolking. Voor de ene is het een vertrouwde natuurbewoner die het nog niet zo lang geleden heel moeilijk had en het nu opnieuw goed doet in het Vlaamse landschap. Voor de andere is het een dier dat hinderlijk, schadelijk en onwenselijk is.

Het is – laat ons eerlijk zijn – de laatste redenering die de grootste impact heeft op het beleid: het bejagings- en bestrijdingsregime ten aanzien van de vos is zeer ruim, in het bijzonder sinds de invoering van de bijzondere bejaging waardoor de vos in de feiten het hele jaar door bejaagd kan worden, uitgezonderd een korte periode. Jaarlijks wordt een groot deel van de vossenpopulatie neerge-maaid, waardoor het vooral jonge dieren zijn die de territoria bezetten. De gemiddelde leeftijd van een vos is bijzonder laag. De wetenschappelijke redenering is, zo horen we van specialisten, dat juist door de aanwezigheid van de jonge dieren de problemen erger kunnen worden.

De wetenschappelijke argumenten dat de huidige aanpak van de vos een averechts effect zou hebben en schade zelfs in de hand zou werken, werden steeds zorgvuldig opzij geschoven. We hebben er al vaak debatten over gehad in het parlement, maar die wetenschappelijke argumentatie heeft het tot nu nooit gehaald in het beleid.

Ondanks de soepelheid vanuit het beleid om het dier te verdelgen en bejagen, zijn er nog steeds mensen die nog verder willen gaan dan het wettelijk kader vandaag voorschrijft. Er zijn bijzonder pijnlijke en illegale manieren om de vos te vangen en te doden, en die zijn reeds jaren een doorn in het oog van verenigingen die strijden voor meer natuurbewoud en dierenwelzijn.

Recent meldde het Vogelopvangcentrum Malderen via verschillende media dat het een vos had bevrijd uit een strik verbonden met prikkeldraad, vermoedelijk om ervoor te zorgen dat het dier zichzelf zou 'doodspartelen'. Ik heb de voorbije dagen nog verschillende mails gekregen die dergelijke gevallen meldden. Het was dus zeker geen alleenstaand feit. Het bewuste vogelopvangcentrum meldde dat het drie keer in acht dagen tijd werd opgeroepen om een vos uit een dergelijke pijnlijke en illegale situatie te bevrijden. Vogelbescherming Vlaanderen vermoedt op basis van oproepen dat dergelijke praktijken meer en meer voorkomen.

Nog niet zo lang geleden, u was toen nog geen minister, vond een hoorzitting plaats in het Vlaams Parlement betreffende stroperij. Uit jaarlijkse rapporteringen bleek al dat het gebruik van gif en illegale klemmen om roofdieren uit te schakelen – wegens concurrentie voor de jacht – geen uitzondering vormt. Tijdens de hoorzitting werd het vermoeden geuit door zowat elke spreker dat de vastgestelde inbreuken nog maar het topje van de ijsberg zouden zijn.

Minister, hoe gaan de bevoegde diensten om met meldingen van vossen die illegaal worden gevangen en/of gedood? Wordt hiertegen adequaat opgetreden? Of wordt dit niet-prioritair behandeld?

Stelt u effectief een toename vast in het illegaal uitschakelen van vossen, zoals Vogelbescherming Vlaanderen vermoedt? Krijgt u ook dergelijke signalen van uw diensten?

In 2016 werd officieel het hoogste aantal vossen in Vlaanderen afgeschoten, meer dan 12.000. De afschotstatistieken worden gepubliceerd op de website van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO), maar ze werden intussen reeds meer dan een jaar niet meer aangevuld. Heeft dit een bijzondere reden? We zijn nu 2019, de laatste cijfers dateren van 2016. Hoeveel vossen werden in het jaar 2017 afgeschoten? Zijn er cijfers beschikbaar voor 2018?

Het Jachtopeningsbesluit gold in principe tot 2018. Wordt een nieuw besluit voorbereid? Overweegt u wijzigingen in de openingstijden voor bejagen en in het bijzonder de bejaging van de vos?

Ik heb nog een laatste vraag in het verlengde van een recente beslissing naar aanleiding van een uitspraak van de Raad van State.

Acht u het wenselijk om, net zoals voor kraaiachtigen, spreeuw en overzomerende brandgans, die bestreden worden, bij bestrijding en in het bijzonder bejaging van andere diersoorten zoals de vos, een goedkeuring van het Agentschap Natuur en Bos (ANB) te eisen, in plaats van enkel een melding zoals vandaag het geval is?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Wat de al dan niet prioritaire behandeling betreft, heeft mijn voorganger enkele maanden geleden al aangegeven dat naar aanleiding van uw vraag over stroperij, de Natuurinspectie is gestart met het projectprogrammatische handhaven. Daarin wordt gefocust op twee zaken. De eerste focus is de instandhouding van de leefgebieden of habitats van beschermde soorten. Die instandhouding is belangrijk omdat uit risicoanalyse is gebleken dat zich daar de hoogste handhavingsprioriteit bevindt. Het vernielen van habitats en leefgebieden van beschermde soorten heeft de grootste impact op de populatie van wild of beschermde diersoorten. Zonder voldoende of kwalitatieve leefgebieden komen er immers geen populaties van soorten voor.

De jachtregelgeving regelt de situatie van het jagen en het bestrijden van wild met verboden middelen. Dat heeft ook een betekenisvolle impact. In de mate dat de vos het slachtoffer is van illegale vangstmiddelen zoals klemmen, stroppen, vallen en giftig lokaas, worden dergelijke meldingen door de Natuurinspectie prioritair behandeld.

Het aantal meldingen over de vos is stabiel gedurende de voorbije vijf jaar. In 2014 waren er ongeveer 48, 49 in 2015, 27 in 2016, 49 in 2017 en 45 in 2018. Dat is dus een relatief stabiel cijfer. Er is dus geen sprake van een toename.

Er zijn geen bijzondere inhoudelijke redenen waarom de cijfers van de afschotstatistieken van 2017 nog niet beschikbaar zijn. Deze cijfers werden door de wildbeheereenheden gerapporteerd in 2018 via het e-loket. Als gevolg van technische veranderingen in de gegevenskoppeling tussen het e-loket van het ANB en het INBO moeten de analysescripts voor rapportage worden herwerkt. Dit staat ingepland voor dit jaar zodat na herwerking de afschotstatistieken voor 2017 en voor 2018 beschikbaar zullen worden gesteld voor alle soorten uit het wildrapport. Wij vermoeden dat er ook op dat vlak geen toename is en dat dit nogal stabiele cijfers zijn.

Bij decreet van 3 juli 2015 werd de verplichting tot een vijfjaarlijkse herziening van het Jachtopeningsbesluit opgeheven. Dat gebeurde om komaf te maken met het gegeven dat men door de vroegere bepaling gedwongen werd om een nieuw besluit te nemen, ook al was daar na vijf jaar geen nood aan. De vijfjaarlijkse herziening bracht immers telkens een zeer sterke polarisering tussen de verschillende sectoren teweeg, die niets bijdroeg tot een deugdelijk wildbeheer in functie van de verschillende noden. Het huidige Jachtopeningsbesluit is dus van toepassing tot een specifieke wijziging zich opdringt. De decretale wijziging van 2015

belet echter niet dat de Vlaamse Regering het openingsbesluit nog altijd kan wijzigen wanneer zij dat opportuun of noodzakelijk acht.

Momenteel zijn er echter noch bij ANB noch bij INBO initiatieven lopende tot voorstel van wijziging van de huidige tijden voor de bejaging van de vos.

Ik zie ook niet hoe een aanpassing van deze jachtopeningstijden een impact zou kunnen hebben op de zeer verfoeilijke praktijken van individuen die de wetgeving niet respecteren. Zij handelen nu al tegen de mijns inziens heldere en correcte bepalingen in het decreet. Een wijziging van die bepalingen kan daar, vrees ik, weinig aan veranderen.

Dan uw laatste vraag. Ook wat dit betreft, dus om een goedkeuring te vragen in plaats van een melding, lopen er momenteel bij de bevoegde administraties geen initiatieven. Ik heb momenteel ook geen aanwijzing dat een wijziging van de procedures voor bijzondere jacht of bestrijding van vossen aanleiding zou geven tot minder illegale praktijken.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Minister, dank u voor uw antwoorden. Ik zal ze even overlopen.

Zowel uit de hoorzitting over stroperij als uit het antwoord van uw voorganger een paar maanden geleden bleek inderdaad dat de nadruk wordt gelegd op die risicoanalyse als het gaat over stroperij, illegale vangst en dergelijke meer. Men vertrekt natuurlijk van zeer beperkte middelen bij Natuurinspectie, en dat is dan de aanleiding om enigszins via een trechtermethode te komen tot een aantal prioriteiten. Ik heb toen inderdaad ook begrepen dat de focus nu net op de verboden en niet-selectieve tuigen en middelen wordt gelegd, omdat die ook schade kunnen berokkenen. Bijvoorbeeld dagroofvogels kunnen daar ook het slachtoffer van zijn. Op zich is het natuurlijk goed dat het nu net de prioriteit is voor het ANB, voor Natuurinspectie. Alleen, nogmaals, het is niet de eerste keer dat dit vanuit het veld wordt gemeld. Blijkbaar wordt dit vaak vastgesteld, vossen die in een illegale klem terechtkomen. Het aantal meldingen is over de voorbije vijf jaar inderdaad vrij stabiel gebleven, maar ook wat dat betreft, zou ik de zinsnede uit de hoorzitting willen herhalen: dit is waarschijnlijk het topje van de ijsberg. Natuurlijk zal niet iedereen melden dat er ergens een vos verstrikt is geraakt. Ik vraag me dus eerlijk gezegd toch af of er niet een vorm van straffeloosheid bestaat in Vlaanderen, zeker ten aanzien van de vos. De signalen uit het veld wijzen toch wel in die richting, namelijk dat je uiteindelijk met de vos kunt doen wat je wilt, ook al is het strikt genomen een prioritair te bestrijden illegale methode om met die dieren om te gaan.

De afschotstatistieken gaan inderdaad uiteraard niet over de illegale activiteiten. Ik vond het eerlijk gezegd al vreemd. Een tweetal jaar geleden kon je nog doorklikken op die website en kon je gemakkelijk zelf de afschotstatistieken vinden. Plots was dat niet meer mogelijk. Dan moest je via een schriftelijke vraag toch nog eens de feitelijke pagina op de website zoeken. Dat was al een drempel die blijkbaar toch was gecreëerd. Dan is er nog eens de volgende vaststelling. In februari van verleden jaar waren de cijfers van 2016 al beschikbaar. Het is nu februari 2019 en die van 2017 zijn nog niet beschikbaar. Ik heb daarnet de uitleg gekregen. Ik heb niet helemaal begrepen wat precies het probleem is, maar blijkbaar is er ergens een reorganisatie bij het verwerken van die gegevens. Ik kan alleen maar hopen dat die gegevens binnenkort beschikbaar zullen zijn. U hebt daarbij nog geen timing kunnen melden. Misschien kunt u daar iets meer over zeggen. Die cijfers van 2017 mogen toch wel in de loop van maart of ten laatste in april beschikbaar zijn.

We hebben het debat over het Jachtopeningsbesluit inderdaad gehad. Er was sprake van een vijfjaarlijkse cyclus, waarvan men om allerlei redenen is afgestapt. Ik ondersteun die redenen niet want ik denk dat het gezond is om daar om de vijf jaar een debat over te hebben, ook al zijn de meningen dan verdeeld. Ik begrijp dus dat er volgens u niet meteen een aanleiding is om de openingstijden te wijzigen.

En dan tot slot wat de omkering betreft, van melding naar goedkeuring, weet ik dat u inzake die beschermde diersoorten, zijnde de kraaiachtige, de spreeuw en de overzomerende brandgans, verplicht werd om die omschakeling te maken. Nu is die plicht er natuurlijk niet. De vos is niet gevat door de Vogelrichtlijn. Maar ik sta nog altijd achter het principe: je doodt niet zomaar een dier. Men kan gewoon melden dat men een dier gaat doden en als daar geen reactie op komt binnen de 24 uur, dan is dat allemaal prima. Ik heb daar een moreel probleem mee.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Mijnheer Sanctorum, ik betreur een beetje dat in uw vraagstelling staat: "Ondanks de soepelheid vanuit het beleid om het dier te verdelgen, zijn er nog steeds mensen die nog verder willen gaan. Bijzonder pijnlijke en illegale manieren om de vos te vangen en te doden zijn reeds jaren een doorn in het oog van verenigingen die strijden voor meer natuurbehoud en dierenwelzijn."

Als ik dat zo lees, en ik hoop dat u mij straks tegenspreekt, krijg ik bijna de indruk dat geïnsinueerd wordt dat iedereen die bezig is met de bestrijding van de vos op een wettelijke manier – over het wetgevend karakter kunnen we met elkaar van mening verschillen, dat kan in een democratie – per se verder wil gaan en zich per se verder wil verdiepen in die legale praktijken.

Ik vind uw vragen allemaal terecht, maar door ze hier op een hoopje te gooien, is het precies alsof de jachtsector ook achter die manier van bestrijding staat. Quod non. Ik denk dat de hele maatschappij afstand neemt van de beelden van die vos die we afgelopen week gezien hebben. Ik kan me niet indenken dat er mensen zijn die – u zegt dat het maar het topje van de ijsberg is – dat zien en nalaten om dat te melden. Dat is niet alleen een doorn in het oog van de verenigingen die strijden voor meer natuurbehoud en dierenwelzijn, maar in het oog van iedereen. Die toestanden zijn degoutant, niet toelaatbaar en hebben wat mij betreft niets maar dan ook niets te maken met de jacht.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Er is altijd een beetje een moeilijke verhouding geweest inzake de vos en de populatiedynamiek van de vos. Dit is altijd complex en ingewikkeld geweest. Welke vorm van bejaging en bestrijding is de beste manier om die vossenpopulatie onder controle te houden, indien dat al moet gebeuren?

Mijnheer Ceyssens, ik moet vaststellen dat er op zijn minst toch één iemand in Vlaanderen – maar het zullen er meer zijn – meent dat praktijken zoals deze waarmee we vorige week werden geconfronteerd oorbaar zijn. Dat is op zijn minst één iemand, anders had nooit iemand die vreselijke val bedacht. Maar we weten allemaal dat het er meer zijn. Ik ben er samen met u van overtuigd dat het een absolute minderheid is.

Ik merk aan mijn eigen tussenkomsten over de jacht waarop ik het meest emotionele reacties krijg vanuit de jagersbewegingen. Dat zijn de onderwerpen die ik post over de vos. Ik probeer op mijn Facebookpagina altijd een vrij gematigde toon te voeren, altijd een nuancering in te bouwen, nooit met extreem scherpe of zelfs maar scherpe woorden te spreken. Ik krijg vanuit jagersmiddens heel vaak reacties waarbij de vos met alle ondeugden wordt bedacht.

Ik ondersteun de minister in zijn zeer scherpe veroordeling van deze praktijken. Ik denk dat het extreem belangrijk is – en dat hebt u ook gedaan – dat het beleid in alle scherpste gebeurt. Ik weet dat veruit de meeste wildbeheerseenheden er exact hetzelfde over denken. Zij verdedigen dat beleid tegenover hun leden en proberen het af te dwingen met de middelen die zij daartoe hebben binnen hun organisatie. Ik kan alleen maar hopen dat we ons met z'n allen kunnen blijven inspannen om dit soort gruwelijkheden zoveel mogelijk te voorkomen en, als ze zich toch voordoen, adequaat te bestraffen.

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Collega's, ik dank jullie voor jullie reacties. Jullie hebben een aantal bedenkingen en beschouwingen geuit.

Mijnheer Sanctorum, u had een vraag over de beschikbaarheid van de statistieken rond de afschot. U hebt het antwoord gehoord. Een aantal technische aspecten in de data werden opgevraagd door het ANB en het INBO. We verwachten dat de cijfers van 2017 zeker vóór de zomervakantie beschikbaar zullen worden gesteld.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Wat dat laatste betreft, kijk ik uiteraard uit naar die cijfers.

Mijnheer Ceyssens, u sprak mij rechtstreeks aan. Ik heb de zin nog eens herlezen. Ik zie daar het probleem niet van in. Ik stelde gewoon dat het beleid om het dier te bestrijden, te bejagen bijzonder soepel is. Ik denk dat u het daarmee eens kunt zijn: dat is al soepel. En toch is er bij een aantal mensen de nood om nog een stap verder te gaan. Dat is ook gewoon een feit.

Ik ben trouwens heel tevreden, mijnheer Ceyssens en minister, dat jullie deze praktijken ten stelligste veroordelen. Ik hoop dat u die praktijken ook ten stelligste veroordeelt als u met jagers aan tafel zit. Ik vind dat prima. Ik kan, net zoals collega De Bruyn, inderdaad alleen maar vaststellen dat, zodra je iets publiekelijk zegt over de vos dat nog maar neigt naar een beschermingsmaatregel, je een hele hoop jagers over je heen krijgt, onder ander op Facebook, op de sociale media. Daarin word je duidelijk gemaakt dat die bezorgdheid over de vos eigenlijk misplaatst is. Het is dus zeker niet zo dat er vanuit de jachtsector een groot mededogen bestaat tegenover het dier. Dat is zeker niet het geval. Er kan gerust discussie bestaan over de precieze plaats van de vos in ons landschap. Maar ik krijg voornamelijk zeer harde reacties ten aanzien van dat dier. En dat vind ik totaal misplaatst. Ik ben blij dat zowel u als de minister die schandalige praktijken van die illegale vallen veroordeelt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de strategische visie over het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) en de parlementaire antwoorden van de regering over het BRV – 824 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, ik zal even doorbomen over dat Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV). *(Opmerkingen van minister Koen Van den Heuvel)*

Nee, nee, nee.

Ik had het daarnet tegen collega Tobback over de ruimtelijke ordening voor gevorderden. We gaan heel ver in de wetgeving. Maar het is belangrijk genoeg.

Minister, in de commissievergadering van 19 februari sprak u over de 'afgeklopte strategische visie BRV'. Ook in vrijwel alle andere communicatie vanuit de regering lijkt het alsof de blokkering van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen zich enkel situeert bij de ontbrekende beleidskaders, maar dat de strategische visie een feit is.

Niets is evenwel minder waar. Zoals ik reeds heb gesteld binnen deze commissie, is een strategische visie pas definitief nadat de stappen in het VCRO-artikel (Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) 2.1.5. § 2 genomen zijn, namelijk a, een voorlopige vaststelling van de visie door de Vlaamse Regering; b, een standpunt van het Vlaams Parlement over de voorlopig vastgestelde visie; c, een definitieve vaststelling van de visie door de Vlaamse Regering; en d, de bekrachtiging door het Vlaams Parlement van de definitief vastgestelde visie. We zijn op dit moment nog altijd op hetzelfde punt als op 20 juli 2018, toen de regering de strategische visie BRV voorlopig vaststelde. De andere drie in de VCRO bepaalde stappen zijn niet genomen.

Sterker nog, de Vlaamse Regering lijkt slechts zeer weinig van de stappen die ze voor zichzelf heeft vastgelegd met betrekking tot het BRV en meer bepaald de strategische visie in het 'Besluit van de Vlaamse Regering houdende nadere regels voor de opmaak, de vaststelling en de herziening van ruimtelijke beleidsplannen' van 30 maart 2018 al te hebben ondernomen.

Dat is een besluit dat tot nu toe onderbelicht is gebleven, als het gaat over de ruimtelijke planning. Want daarin worden de opmaak van de strategische visie en de beleidskaders veel dichter met elkaar verbonden dan in de VCRO, en wordt er bepaald dat de opmaak en de herziening van de strategische visie over BRV enkel samen met een of meer beleidskaders mogelijk is. Hierdoor kan de strategische visie in feite simpelweg niet definitief vastgesteld worden, omdat ze samen met een of meer beleidskaders alle verdere stappen, bepaald in het besluit van 30 maart 2018, moet doorlopen.

Deze stappen zijn de volgende. Dat is dus nog iets anders dan wat er in de VCRO staat. Na de voorlopige vaststelling moet de strategische visie samen met ten minste één beleidskader aan het Vlaams Parlement en aan de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening - Onroerend Erfgoed (SARO) worden bezorgd. Binnen de zestig dagen na de voorlopige vaststelling moet een openbaar onderzoek aangekondigd worden, dat vervolgens negentig dagen duurt. Tijdens de eerste helft van het openbaar onderzoek moet in elke provincie ten minste één informatie- en inspraakvergadering gehouden worden. De provincie- en gemeenteraden kunnen uiterlijk de laatste dag van het openbaar onderzoek een schriftelijk advies over het ontwerp van BRV of het ontwerp van beleidskader bezorgen aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering brengt binnen de zestig dagen na het einde van het openbaar onderzoek verslag uit over dat openbaar onderzoek bij het Vlaams Parlement en de Strategische Adviesraad. Binnen de negentig dagen na de einddatum van het openbaar onderzoek kunnen het Vlaams Parlement en de Strategische Adviesraad een standpunt uitbrengen over het ontwerp en het gevolg dat het beste gegeven kan worden aan de reacties uit het openbaar onderzoek.

Binnen de 150 dagen na het einde van het openbaar onderzoek zou de Vlaamse Regering het BRV dan definitief moeten vaststellen, waarop vervolgens het Vlaams Parlement zich binnen de 60 dagen na de definitieve vaststelling zou moeten uitspreken over de bekrachtiging van de strategische visie of de bekrachtiging van de herziening van de strategische visie. Pas na deze bekrachtiging door het parlement van de definitieve vaststelling worden de strategische visie en

het BRV definitief en kan de regering deze bekendmaken opdat ze in werking zouden kunnen treden.

Ik heb het gevoel dat ik een beetje aan het filibusteren ben, maar ik lees eigenlijk gewoon voor wat er ook in het Staatsblad staat.

Hieruit blijkt dat om het BRV nog deze legislatuur te realiseren, de regering direct na de voorlopige vaststelling op 20 juli 2018 eveneens minstens één beleidskader had moeten goedkeuren en de eerder beschreven weg via openbaar onderzoek, adviesraden en parlement had moeten volgen. Op dit moment is er niet alleen geen BRV, er is ook geen duidelijkheid over de inhoud van de beleidskaders. De voorlopig vastgestelde strategische visie heeft bovendien ook geen enkele waarde zolang deze weg via openbaar onderzoek, adviesraden en parlement niet gevolgd is.

Minister, nu kom ik tot mijn vragen. Ten eerste: waarom gaf de regering tot en met eind januari 2019 de indruk dat de mogelijkheid nog bestond om het BRV nog deze legislatuur rond te krijgen? We horen dingen als: 'het klopt dat we er formeel nog niet zijn en ik hoop dat het in de komende maanden nog allemaal in de plooi valt'. Daar werd toch de indruk gewekt dat het allemaal nog klaar zou kunnen geraken.

Ten tweede: waarom communiceert de regering voortdurend over de 'goedgekeurde' en 'afgeklopte' strategische visie, terwijl deze strategische visie slechts de eerste horde van haar goedkeuringsprocedure heeft doorlopen? Ik ga ze niet helemaal herhalen, want dan zou het echt filibusteren zijn.

Ten derde stelde u in de commissievergadering van 19 februari: "Ik denk wij op dat vlak via het lerend netwerk, via de atria, in elke provincie toch handvatten kunnen geven om het BRV op een proactieve manier uit te rollen in de praktijk." Betekent dit dat u het overkoepelende BRV hebt opgegeven en vooral kijkt naar de gemeentelijke en provinciale ruimtelijke beleidsplannen om de betonstop en bouwshift te realiseren?

Ten vierde: welke inhoudelijke redenen hebben de Vlaamse Regering tegengehouden om sinds 20 juli 2018 geen verdere stappen meer te ondernemen in het eerder beschreven proces ter vaststelling van het BRV?

Ten vijfde: welke andere obstructies hebben de Vlaamse Regering tegengehouden om na 20 juli 2018 nog verdere stappen te ondernemen in het eerder beschreven proces ter vaststelling van het BRV? Dat is een beetje stout, dat weet ik.

Ten zesde: in de commissievergadering van 19 februari werd door enkele leden gesteld dat Lydia Peeters – ze werd niet bij naam genoemd, maar het ging over 'de stem uit Limburg' – een rem was op de betonstop en de uitrol van het BRV. Collega Ronse zei met name: "Ik hoop dat de partij die daarnet over de Gouden Baksteen sprak" – en dat was Gwenny De Vroe over Bart Somers – "de komende maanden in de Vlaamse Regering vooral de Mechelse vleugel en niet de stem uit Limburg laat spreken." Bent u het met deze stelling eens?

Zult u voor het einde van de legislatuur nog verdere stappen uit het eerder beschreven proces ter vaststelling van het BRV initiëren? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Collega Pira, ik zal proberen om bondig op uw vragen te antwoorden en stel daartoe voor om het antwoord op uw eerste twee vragen over de strategische visie samen te nemen.

Ik denk dat ik vorige week, collega Pira, in antwoord op de vraag van collega Ronse al heb geschetst hoe ver we staan. Daarom ben ik ook een beetje verbaasd over uw vraag, maar wellicht zal ik vorige week niet duidelijk genoeg geweest zijn.

U verwijst ook naar uw indrukken van de laatste vergaderingen. U weet dat ik nog maar drie weken het genot heb om hier vergaderingen bij te wonen. Ik hoop dan ook dat u het mij niet kwalijk neemt dat ik maar weinig kan vertellen over de vergaderingen daarvoor. Ik kan uw al dan niet terechte indrukken van die vergaderingen dan ook niet inschatten.

Op 20 juli 2018 heeft de Vlaamse Regering de strategische visie van het BRV goedgekeurd. Dat was een historische beslissing, maar was natuurlijk niet het eindpunt. Er zijn nog heel wat inspanningen nodig om deze fundamenteel andere aanpak van ruimtelijke ordening juridisch te verankeren en concreet te laten doorwerken. Om deze redenen is er veel werk geleverd voor verschillende BRV-decreten, maatregelen en sensibilisering om deze strategische visie verder uit te dragen, in het bijzonder ook bij de lokale besturen.

Ik ben vorige week naar aanleiding van een vraag van collega Ronse uitgebreid ingegaan op de acties die we intussen hebben ondernomen om die strategische visie te laten doorwerken in Vlaanderen, in verschillende instanties en zeker ook bij lokale besturen. Deze principes zijn 'ruimtelijk uitbreiden als uitzondering' en 'verhogen van het ruimtelijk rendement'. Dat zijn de basisprincipes om de open ruimte zoveel mogelijk te vrijwaren.

Ik hoop zeer binnenkort – met de nadruk op 'zeer' – de voormelde BRV-decreten in dit parlement te kunnen indienen. Ik heb het daarbij, zoals u weet, over de nieuwe aanpak voor de woonuitbreidingsgebieden, over de bestemmingsneutraliteit, over de bescherming van de kwetsbare waardevolle bossen en ten slotte over het Instrumentendecreet. Dat laatste is een belangrijk decreet omdat het de basis legt voor correcte en geharmoniseerde vergoedingen, convenanten en contracten en zelfs voor verhandelbare ontwikkelingsrechten. Het is een noodzakelijk instrument om onze ambitie volop waar te maken.

Uw derde vraag gaat over wat ik gezegd heb over het lerend netwerk waarmee we lokale besturen absoluut hopen aan te moedigen. U vraagt of dit betekent dat we het overkoepelende BRV hebben opgegeven.

Collega Pira, ik hoop een minister van 'en-en' en niet alleen van 'of-of' te worden. We proberen dit goed aan te pakken. U hebt vorige week goed gehoord dat we het BRV maximaal op een proactieve manier willen uitrollen in de praktijk. Wij als politici hebben verschillende instrumenten ter beschikking om strategische visies te vertalen: we kunnen normeren, maar we kunnen ook sturen en sensibiliseren. Eigenlijk zouden we met dat laatste moeten beginnen. Als dat niet volstaat, kunnen we sturen en pas daarna normeren.

Het klopt natuurlijk niet dat we de verdere procedure op Vlaams niveau zouden opgeven en het enkel zouden overlaten aan de beleidsplannen van de lokale besturen.

Uiteraard ondersteunen en stimuleren we vanuit de Vlaamse overheid maximaal de lokale besturen om de principes van het BRV over te nemen in hun beleid. Ik vernoemde onder meer de lerende netwerken, de beleidsatria, de webtool met goede praktijkvoorbeelden, de oproep voor pilootprojecten en de oproep voor onthardingsprojecten. Ik verlaat daarmee geenszins het BRV op Vlaams niveau, maar wil integendeel dat iedereen die beleidsplannen voorbereidt gebruik kan maken van de expertise die er nu al bestaat op Vlaams niveau.

Ik zal uw vragen vier en vijf samen beantwoorden omdat u vraagt naar inhoudelijke redenen en obstructies bij de uitrol van het BRV. De administratie heeft de voorbije jaren hard gewerkt aan ontwerpversies van de beleidskaders. Er werd een brede consultatie georganiseerd bij een groot aantal betrokken actoren en partners in het beleid en op het terrein. De bevindingen werden, samen met een visie op hoe de operationalisering er concreet uit zou kunnen zien, uitgebreid besproken.

Daarbij zou regelmatig zijn gediscussieerd over de juiste volgorde en de samenhang van de beleidskaders, de instrumenten en de aanverwante decreten. Iedereen hier begrijpt dat rechtszekerheid over vergoedingen nodig is. Vandaar het belang van het Instrumentendecreet als we over concrete maatregelen spreken die de rechten van mensen inperken. Iedereen hier begrijpt ook dat er aan lokale besturen duidelijkheid moet worden gegeven over de te volgen procedures en de consequenties van de beslissingen inzake bijvoorbeeld de woonreservegebieden. Zoals al uitgebreid werd toegelicht, mag dit ons niet tegenhouden om alle mogelijke manieren van doorwerking van de principes van het BRV te gebruiken en toe te passen, door sensibilisering, door sturing of door normerend werken.

U polst dan op een rustige maar ietwat kietelende manier naar de samenhang binnen de Vlaamse Regering. Ik zit sinds drie weken in de Vlaamse Regering en ik moet zeggen dat ik een goede samenwerking heb kunnen opstarten met al mijn collega's. Zoals ik al zei, hoop ik op heel korte termijn – met de nadruk op 'heel korte' – ontwerpen van decreet voor definitieve goedkeuring te kunnen voorleggen aan de Vlaamse Regering om de uitrol van het BRV te bewerkstelligen en dan in te dienen bij het Vlaams Parlement.

U vroeg of we nog verdere stappen uit het beschreven proces ter invulling van het BRV zullen initiëren. Deze stappen kunnen enkel worden gezet na goedkeuring van minstens één beleidskader. Dat is nog niet gebeurd. Zover zijn we nog niet. Ik heb dat vorige week ook toegelicht op vraag van de heer Ronse. Op heel korte termijn probeer ik er alles aan te doen om de principes van het BRV maximaal te laten doorwerken. Ik verwijs nogmaals naar de vier BRV-decreten. Er wordt daar permanent en hard aan gewerkt, zowel via formele als informele weg, zowel met sensibilisering als met informatie, zowel top-down als bottom-up. Ik bedoel dus sensibilisering naar de lokale besturen. Ik ben persoonlijk heel blij en tevreden dat noch Vlaanderen, noch de provinciale, noch de lokale besturen gewoon zitten te wachten op dit beleidskader.

Mevrouw Pira, u dringt zeer sterk en terecht aan op het belang van een bouwshift in de ruimtelijke ordening. Ik hoop dat u met de vernieuwde aanpak die de voorbije jaren is gerealiseerd op dit vlak – ik denk dan vooral aan de nieuwe aanpak met betrekking tot woonreservegebieden – en de vooruitgang die we hebben geboekt met hopelijk de bekroning van het decreet in de volgende weken, beseft dat we tijdens deze legislatuur belangrijke stappen voorwaarts hebben gezet.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, dank u voor uw antwoord. Of we belangrijke stappen voorwaarts hebben gezet? In de retoriek alvast wel, maar op het terrein zien we nog altijd niet veel gebeuren, en dat is eigenlijk al geruime tijd de kern van mijn observatie en mijn bezorgdheid. Er gebeurt op het terrein niet veel, buiten de automatische dingen, zoals meer appartementen enzovoort, maar het aantal hectaren ruimte dat wordt aangesneden, verhoogt.

Ik heb natuurlijk begrip voor het feit dat u niet exact weet wat er in de commissievergaderingen hiervoor is gezegd, maar ik denk dat er niet veel kennis nodig is om te weten dat het algemene kader dat het BRV is er op zijn minst tegelijkertijd moet komen met de ontwerpen van decreet waarnaar u altijd verwijst en die daar veel eerder een operationalisering van zijn. Ik vroeg hoe het komt dat het zo traag gaat met dat BRV. Er moet me toch iets van het hart. Op 20 september 2018 heeft de Vlaamse Regering beslist tot die strategische visie. Als u zegt dat u probeert die visie zoveel mogelijk uit te rollen in Vlaanderen, via pilootprojecten enzovoort, waarom bent u dan niet overgegaan tot de tweede stap, namelijk de betrokkenheid van het parlement? "Artikel 2.1.5, § 2, VCRO voorziet de betrokkenheid van het Vlaams Parlement wat betreft de strategische visie, door een parlementaire

bekrachtiging van deze visie.” Waarom bent u met hetgeen door de regering is beslist niet naar het parlement gekomen, zodat daar toch al eens kon worden getoetst, aangezien het toch over een ontzettend belangrijk plan gaat, wat de mening van het parlement is? Waarom hebt u het parlement in dezen niet betrokken, alvast voor een tweede stap? Daarna moesten er nog twee komen.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik zal mijn tussenkomst vrij beperkt houden, want het meeste hierover werd eigenlijk al vorige week gezegd. Minister, ik ben in blijde verwachting van de ontwerpen van decreet die u op zeer, zeer korte termijn aankondigt. Ik hoop dat dat ook veel duidelijkheid zal scheppen voor de lokale besturen. Wij in Kortrijk, bijvoorbeeld, zitten zelf met onze meerjarenbegroting. Als wij met de diensten bekijken wat de post betonstop of bouwshift zal kosten, dan zijn er bij de diensten nog heel wat vragen en verwarring: hoeveel moeten ze daar nu voor ramen, wat zijn de kaders waarbinnen ze kunnen opereren? Ik denk dus dat een overleg met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSOG) geen slechte zaak zou zijn want, nogmaals, ik voel, zeker in ons eigen lokaal bestuur, wel een sterke wil om daar middelen, en aanzienlijke middelen, tegenover te stellen. Maar er is een uitgesproken vraag wat de kaders zijn waarbinnen we dat kunnen doen.

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Minister, ik denk toch dat u nog een klein beetje moet kijken naar de echte evolutie gedurende deze legislatuur want als ik u hier met veel aplomb hoor zeggen dat er geweldige stappen vooruit zijn gezet in deze legislatuur, dan doet me dat toch wel de wenkbrauwen fronsen. Er is immers veel gepraat over een betonstop, maar eigenlijk is in deze legislatuur het tempo waarmee in Vlaanderen grond wordt ingenomen alleen maar gestegen. Dus, met andere woorden, het resultaat is niet nul, het resultaat is negatief. Dat heeft natuurlijk ook een beetje te maken met het feit dat we in grote mate precies het omgekeerde hebben gedaan van de mooie, idealistische volgorde die u hebt gebracht: sensibiliseren, sturen, reglementeren. We hebben namelijk eerst gereguleerd, door de VCRO te wijzigen in de richting van wat eigenlijk een hoop versoepelingen zijn. Dan hebben we gesensibiliseerd: we hebben gezegd ‘haast u nu want er komt een betonstop’. Wat dan had moeten volgen, waren een wettelijk kader en duidelijke regels om die betonstop in goede banen te leiden, maar die zijn er nog altijd niet. Iemand met meer slechte wil dan ik zou denken dat dat doelbewust zo is gedaan, met het resultaat dat je nu ziet, natuurlijk, want op dit moment boert men goed, figuurlijk dan, door het feit dat men een aantal soepele regels kan hanteren zonder dat men wordt ingeperkt door een of ander kader. Het is ook niet voor niets dat de bouwvergunningen in Vlaanderen nog nooit zo snel zijn toegenomen als in het voorbije jaar. Ik ben echter niet dermate van slechte wil, natuurlijk. Ik geloof in uw goede intenties, maar als u zegt ‘zeer snel’, zou ik zeggen ‘zeer, zeer, zeer snel’. Als u hier immers binnen een week niet een aantal ontwerpen van decreet hebt voorgelegd, dan is het ook echt wel niet meer de moeite.

Dan zullen heel wat Vlaamse gemeentebesturen in de situatie zitten dat ze nog altijd met handen en voeten gebonden zijn aan zowel financiële belangen als aan reglementaire kaders, die er alleen maar voor zullen zorgen dat tegen dat u of eender welke regering ooit klaar is met een duidelijk kader en duidelijk bindende regels, het niet meer de moeite zal zijn. We zijn in Vlaanderen stilaan heel erg dicht bij het moment waarop het gewoon de moeite niet meer is. Misschien bent u de laatste die nog de kans heeft om het te doen, maar bij deze toch een zeer grote oproep en een klare vraag: geraken we er nog deze of volgende week? Of geven we het op?

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyskens (CD&V): Voorzitter, collega's, toen we destijds het debat in het parlement opstartten over de ruimte-innamestop, heeft CD&V heel duidelijk gezegd dat dat niet van vandaag op morgen zou gaan. Ik herinner mij dat sommigen op dat moment pleitten voor een onmiddellijke ruimte-innamestop. Wij hebben dat toen vergeleken met een trein die aan 250 kilometer per uur rijdt en die je ineens naar nul brengt. Dan maak je accidenten mee. Dan maak je 'malheuren' mee. We hebben gezegd dat we ervoor moeten zorgen dat we klaar zijn voor die ruimte-innamestop, zonder dat Vlaanderen stopt met zich te ontwikkelen. Er moeten bijkomende woningen komen in Vlaanderen, we moeten kunnen blijven investeren in onze economie en dergelijke meer. We moeten dus nieuwe instrumenten hebben.

Trouwens, het feit dat er meer bouwvergunningen worden afgeleverd, collega Tobback, zegt niets. Natuurlijk moeten er meer bouwvergunningen worden afgeleverd. Er moeten ook woningen bijkomen in Vlaanderen. Het gaat over de manier waarop die gebouwd worden en hoe we daarbij rekening houden met onze open ruimte.

We hebben gezegd dat er nieuwe instrumenten moeten komen. Er is hard gewerkt aan onder andere het Instrumentendecreet. Er zijn gemeentebesturen die vragen wat dat gaat kosten. Er is vanuit Vlaanderen nagedacht over hoe men een aantal zaken kan doen omdat we uiteindelijk weten dat dat BRV ons geld opbrengt.

Mijnheer Tobback, u doet mij eerlijk gezegd een beetje denken aan die voetballer over wie de trainer in de 65e minuut zegt: 'kom, nu is het genoeg geweest, nu kom je op de bank zitten', en die dan op de bank zit te mekkeren dat zijn ploegmaats niet hard genoeg lopen en dat het niet vooruitgaat. Wanneer is er voor het laatst iets gedaan dat de open ruimte beschermt? Dat was onder een CVP-minister, die het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen heeft opgesteld, waarmee de ruimte-inname werd teruggebracht naar 6 hectare per dag. En de volgende is een CD&V-minister die het terugbrengt naar 0. Tussentijd is het 'business as usual' geweest en heeft men daar niks aan gedaan. Nu staat u langs de zijlijn te roepen dat het allemaal veel te traag gaat, dat het veel sneller moet en dat er niets gebeurt, terwijl er vandaag fundamenteën gelegd zijn waar men in de toekomst verder op kan werken. Ik vind dat redelijk 'plattekes'. U mag die plaat stilaan afzetten, wat mij betreft.

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: De plaat mag af en toe eens afgezet worden, inderdaad.

We mogen niet ontkennen dat er toch wel een trendbreuk is met de strategische visie van het BRV. Het komt er nu op aan, dat is zonneklaar, dat dat moet worden veranderd in een aantal decreten. Ik heb daarnet gezegd dat we dat op zeer korte termijn gaan doen. Ik hoop dat we daarover de volgende weken ook hier van gedachten kunnen wisselen. Er wordt ijverig aan gewerkt. Ik ben optimistisch dat dat zal gebeuren. En dan kunnen we die strategische visie ook verankeren in de decreten.

Bestemmingsneutraliteit, woonreservegebieden en de bescherming van topbossen zijn heel belangrijk, maar onderschat ook het Instrumentendecreet niet. Dat is een noodzakelijk instrument. Er wordt immers heel snel in grote principes over gesproken, namelijk dat we de open ruimte moeten beschermen, maar dan moeten we ook durven door te denken. Dat is ook in het klimaatdebat zo. Het is heel gemakkelijk om een wet te schrijven en te zeggen dat de uitstoot met 55 of 60 procent moet worden gereduceerd. Dat kan iedereen. Maar de tweede stap is dan altijd wat moeilijker in te vullen. Er kan rond gesensibiliseerd worden, maar er moeten ook concrete maatregelen volgen. Dat is hier net hetzelfde. Iedereen is het ermee eens dat we de open ruimte moeten beschermen, maar we moeten dat op de juiste en correcte manier doen, zodat het draagvlak wordt bewaard en zodat iedereen mee is. Ook degenen die er nu rechten op hebben, moeten op een fatsoenlijke manier behandeld worden. Daar staan we voor, om deze trendbreuk

niet op een Noord-Koreaanse manier in te voeren, maar ze op een democratische en correcte manier te laten plaatsvinden.

Er was ook nog een vraag over wat de lokale besturen weten.

Er is volgende week een overleg gepland met de VVSG om te bekijken hoe we de volgende weken en maanden daarover goed kunnen communiceren en hoe deze decreten – als ze eenmaal zijn goedgekeurd – ook door de lokale besturen op een snelle manier kunnen worden uitgerold.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Ik heb al een paar keer mijn bezorgdheid geuit over het globale kader van het BRV. Ik heb het dit weekend nog eens gelezen. Ik vroeg me af waarom het nu zo moeilijk is om dit aan het Vlaams Parlement voor te schotelen. Daar staan toch geen heel eigenaardige dingen in? Waarom nu eerst die operationele decreten in plaats van dat globale kader?

U hebt ook gezegd dat u niet van plan bent om dat op een Noord-Koreaanse manier in te voeren. Ik hoor de heer Ceyssens zeggen dat men niet van 250 kilometer per uur naar 0 kilometer kan gaan. Maar nu is het zo, mijnheer Ceyssens, dat we van 250 kilometer per uur naar 300 kilometer per uur gaan. Er wordt telkens opnieuw gezegd dat er trendbreuken gelanceerd worden, maar de heer Tobback en ik stonden vanuit de oppositie vanaf het begin met onze armen open toen de minister de bouwshift of betonstop aankondigde. We stonden echt met onze armen open voor de principes die beleden werden.

Als we dan aan het einde van de legislatuur moeten merken dat het BRV in de plooiën blijft zitten...

Wat gebeurt er bijvoorbeeld als er instrumenten of andere zaken worden goedgekeurd en er komt een nieuwe Vlaamse Regering die andere accenten in het BRV legt? Dan stemmen die twee niet meer met elkaar overeen.

Ik blijf zeggen dat u de kar voor het paard spant door niet met het BRV te komen. Ik betreur zeker het feit dat u het Vlaams Parlement in dezen niet betrokken hebt.

Minister Koen Van den Heuvel: Ik hoop, mevrouw Pira, dat het niet gaat tegenvallen. Als u met uw armen blijft openstaan, zult u de volgende weken misschien verrast worden omdat ik er zal inlopen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de pilootprojecten strategische visie Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) – 825 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Sinds enkele dagen staat de pagina 'Subsidie voor gemeenten: pilootprojecten strategische visie Beleidsplan Ruimte Vlaanderen' online op de website van Omgeving Vlaanderen. Op maandag 18 februari stuurde het Centraal Aanspreekpunt Lokale Overheden (Caplo) de oproep voor deze subsidie ook naar de lokale besturen. Subsidies kunnen aangevraagd worden van 1 tot en met 31 maart. Dit laatste staat ook zo in het subsidiereglement, maar daar wordt gesteld dat de oproep wordt gelanceerd in januari 2019.

Er zijn zes acties waarrond groepen van gemeenten een projectvoorstel kunnen indienen. In een projectvoorstel kunnen verschillende acties gecombineerd worden. De omvang van het bedrag dat de Vlaamse overheid hiervoor voorziet, wordt niet meegegeven. Wel wordt een maximumbedrag per bovengenoemde actie genoemd.

In de begroting 2019 is in het relevante begrotingsartikel voor de ondersteuning van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en lokale ruimtelijke projecten in 6.305.000 euro voorzien. Dit komt qua grootteorde ongeveer overeen met de circa 5 miljoen euro die eind 2018 werd voorzien voor de subsidies voor de 'Proeftuinen ontharding', die minister Schauvliege ook aankondigde voor 2019.

Minister, u sprak op 13 en 16 februari in verschillende media evenwel van een voorstel dat in ontwikkeling is om 15 miljoen euro vrij te maken voor het stimuleren van lokale vergroening, alsook van de planning van 15 miljoen euro voor de vergroening en ontharding van Vlaanderen.

Dit zijn de zes acties die opgenomen zijn in de pilootprojecten. Er wordt een gemeentelijk of intergemeentelijk beleidsplan opgemaakt. Er wordt een intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening opgericht. Er komt een beleidsmatig gekaderde toepassing van de maatregelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) ter bevordering van het ruimtelijke rendement. Er wordt een slim parkeerbeleid in functie van het ruimtelijke rendement ontwikkeld. De tien ruimtelijke kernkwaliteiten zoals opgenomen in de strategische visie van het BRV worden structureel geïmplementeerd in de lokale praktijk, met inbegrip van de vergunningspraktijk. Er wordt een convenant opgemaakt volgens het Instrumentendecreet. Daar staat expliciet bij dat de subsidieaanvraag pas mogelijk is na de inwerkingtreding van het Instrumentendecreet.

Het is op zich positief dat er op het terrein werk wordt gemaakt van de principes van het tot op heden ontbrekende BRV. Maar het ontbreken van de beleidskaders van het BRV, en het feit dat de Strategische Visie nog maar voorlopig werd vastgesteld door de regering en noch aan de adviesraden, noch aan het parlement is bezorgd, doet toch een aantal vragen rijzen.

Zo is daar bijvoorbeeld de eerste actie: de opmaak van een gemeentelijk of intergemeentelijk ruimtelijk beleidsplan. Het doel van deze subsidie is het ondersteunen van de opstart van een intergemeentelijk ruimtelijk beleidsplan, dat lokaal een vernieuwing van het ruimtelijk beleid inzet. Een tweede doel is het opbouwen van kennis en ervaring rond het intergemeentelijk ruimtelijk beleidsplan. Er wordt ook gesteld dat de juridische mogelijkheden op dit vlak zeer flexibel ontworpen zijn – een intergemeentelijke strategische visie en/of intergemeentelijke beleidskaders kunnen naargelang de behoefte worden gecombineerd. Die juridische mogelijkheden moeten ook een stimulans tot intergemeentelijk beleidsplanningsinitiatief zijn.

Inhoudelijk zou dat natuurlijk allemaal zeer positief kunnen zijn, maar het voelt in zekere mate absurd aan dat we aan gemeenten gaan vragen om al werk te maken van ruimtelijke beleidsplannen, wanneer de Vlaamse Regering er zelf niet in slaagt zo'n ruimtelijk beleidsplan goedgekeurd te krijgen. Je voelt intuïtief aan dat dit absurd is, en dat gevoel wordt bevestigd door het VCRO-artikel (Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) dat zegt dat er in elk ruimtelijk beleidsplan wordt aangegeven hoe het zich verhoudt tot de ruimtelijke beleidsplannen van de andere niveaus.

Bij verschillende andere acties waarvoor subsidies kunnen worden aangevraagd, wordt verwezen naar de strategische visie. Hier, net als in heel wat andere communicatie, lijkt het alsof er al een definitief goedgekeurde strategische visie bestaat. De vorige vraag heeft uitgewezen dat dat niet zo is.

Ten slotte is er de zesde actie, met name de opmaak van een convenant volgens het Instrumentendecreet, waarbij expliciet wordt aangegeven dat het aanvragen

van een subsidie pas mogelijk wordt na de inwerkingtreding van het Instrumentendecreet. Zo ontstaat er een problematische timing: het Instrumentendecreet werd nog altijd niet aan het parlement bezorgd, en de termijn voor de subsidieaanvragen loopt van 1 tot en met 31 maart van dit jaar.

In de commissievergadering van vorige week stelde de minister dat de call werd gelanceerd waarmee gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zich tot eind maart kandidaat kunnen stellen om in aanmerking te komen voor subsidies voor een gemeentelijk of intergemeentelijk ruimtelijk beleidsplan. Gemeenten kunnen in aanmerking komen voor subsidies om een beleidsmatige aanpak uit te bouwen rond het omgaan met ruimtelijk rendement en de decretale afwijkingsmogelijkheden in dat kader. We hebben het dan over de tien ruimtelijke kernkwaliteiten, of over slim ruimtelijk rendabel parkeren. Er zijn dus verschillende instrumenten waarmee de Vlaamse overheid deze geselecteerde pilootprojecten kan ondersteunen. Op die manier kan men, met de opgebouwde kennis en ervaring, een leertraject voor de andere gemeenten uitbouwen. Dat hebt u vorige week gezegd.

Werd de eerste oproep aan de gemeenten effectief pas halverwege februari gelanceerd in plaats van in januari, zoals voorzien is in het subsidiereglement? Zo ja, wordt de timing voor het indienen van de subsidieaanvragen – die niet verschoven is – dan niet zeer krap?

Klopt het dat het budget voor de pilootprojecten BRV uit hetzelfde begrotingsartikel komt als de subsidies voor de Proeftuinen ontharding, zoals naar voren komt uit het subsidiereglement? Zo ja, betekent dit dat de pilootprojecten BRV in de plaats komen van de Proeftuinen ontharding?

Minister, gaan uw uitspraken over de 15 miljoen euro die werden voorzien voor de vergroening en ontharding van Vlaanderen over deze pilootprojecten BRV? Zo nee, waarover gaat dat dan wel? Zo ja, kiest u dan voor een substantiële begrotingsaanpassing? Het begrotingsartikel waarnaar het subsidiereglement van de pilootprojecten BRV verwijst voorziet immers in iets meer dan 6 miljoen euro.

Hoe worden de gemeenten verondersteld al werk te kunnen maken van het opstarten van hun beleidsplanning als er nog geen zekerheid bestaat over de definitieve strategische visie en de beleidskaders van het BRV?

Minister, u hoopt dat Vlaanderen een leertraject voor de andere gemeenten kan uitbouwen met de in gemeentelijke pilootprojecten opgebouwde kennis en ervaring. Zou het beste begin van zo'n leertraject niet bestaan uit het aanbieden van een afgewerkte strategische visie en de door Vlaanderen goedgekeurde beleidskaders?

Hoe moeten de subsidie-oproep over de opmaak van een convenant volgens het Instrumentendecreet en het voorbehoud dat een subsidie pas kan worden aangevraagd na de inwerkingtreding van het Instrumentendecreet worden geïnterpreteerd? Er lijkt immers geen enkele timing van wetgevend werk realiseerbaar die én een grondige parlementaire bespreking en eventuele aanpassingen van dit zeer omvangrijke decreet én het opstellen van hierop inspelende subsidieaanvragen voor 31 maart mogelijk maakt.

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Mevrouw Pira, wat uw eerste vraag betreft, kan ik u geruststellen. De timing is nageleefd. De oproep voor pilootprojecten BRV staat sinds 8 januari op de website van het Departement Omgeving, duidelijk zichtbaar op de centrale startpagina. De oproep werd ook aangekondigd in de Caplo-nieuwsbrief en een aantal andere kanalen. Zo werd erover gecommuniceerd op het Yammer-platform, het digitaal netwerk van stedenbouwkundigen, en hij werd vermeld in diverse nieuwsbrieven, zoals die van de Vereniging van Vlaamse Steden

en Gemeenten (VVSG), het Kenniscentrum Vlaamse Steden en de Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning (VRP). Er was ook een toelichting aan de elf Vlaamse intergemeentelijke verenigingen voor streekontwikkeling op het Vlinter-overleg. In het najaar van '18 kwam de oproep ook aan bod op de beleidsfora over de strategische visie van het BRV. Ik kan u dus geruststellen: de timing is mooi nageleefd. Er gebeurde een tijdige en actieve communicatie rond deze oproep. Op basis van de signalen die ik opvang en de vragen die mijn administratie dagelijks ontvangt, kan ik concluderen dat de aanvraag ook gekend is bij onze lokale besturen.

Het klopt dat de subsidies voor de eerste Proeftuinen ontharding vorig jaar uit hetzelfde begrotingsartikel gebudgetteerd zijn als de pilootprojecten BRV. Voor de tweede oproep van de Proeftuinen ontharding, die overigens gekoppeld wordt aan de oproep voor de ondersteuning voor groendaken en de ondersteuning voor lokale vergroeningsprojecten, wordt een beroep gedaan op een ander begrotingsartikel, namelijk dat van het Klimaatfonds. Zoals ik straks nog zal uitleggen, komt die 15 miljoen euro dus uit een ander begrotingsartikel.

U vroeg of dit betekent dat de pilootprojecten BRV in de plaats komen van de Proeftuinen ontharding. Deze veronderstelling klopt niet. De pilootprojecten BRV hebben een eigen finaliteit, gericht op de ondersteuning van de gemeenten in het voeren van een vernieuwend ruimtelijk beleid. De Proeftuinen ontharding zijn meer projectgericht. De eerste oproep dateert van september 2018. De projecten uit die oproep werden inmiddels geselecteerd. Een volgende oproep voor de Proeftuinen ontharding is in voorbereiding en wordt, zoals zonet gesteld, op het begrotingsartikel van het Klimaatfonds begroot.

Als ik dus spreek over 15 miljoen euro voor vergroening en ontharding van Vlaanderen, dan wijs ik hiermee op een nieuwe, drieledige oproep, niet alleen voor ontharding maar ook voor groendaken en voor lokale vergroeningsprojecten. 5 plus 5 plus 5 is samen 15 miljoen euro. Nogmaals, voor alle duidelijkheid, want u weet het ondertussen: het is dus op een ander begrotingsartikel gebudgetteerd dan de pilootprojecten van BRV, namelijk het Klimaatfonds.

Hoe kunnen gemeenten al starten met hun beleidsplanning? Beleidsplanning werkt niet volgens een cascadesysteem. Het is een samenwerkingsmodel waarin elk bestuursniveau zijn rol moet spelen en evenwaardig kan opnemen. Dit planningssysteem is ingebed in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en uitgewerkt in het uitvoeringsbesluit van 30 maart 2018 met nadere regels omtrent de opmaak van ruimtelijke beleidsplannen.

Verschillende steden en gemeenten werken vandaag dan ook al aan een beleidsplan Ruimte om tegemoet te komen aan de lokale ruimtelijke uitdagingen en prioriteiten. Ook verschillende provincies – onder andere onze provincie, mevrouw Pira, zoals u wellicht weet – maken werk van een beleidsplan Ruimte, inspeliend op de ruimtelijke opgaven die zij zien en belangrijk vinden. Deze lokale initiatieven wens ik dan ook te stimuleren met de oproep pilootprojecten BRV. De strategische visie van het BRV, die op 20 juli 2018 goedgekeurd door de Vlaamse Regering, zet – in eerste instantie en voorlopig – een beleidslijn en filosofie uit voor de besturen in Vlaanderen. Ik ben het met u eens dat het verdere traject naar een definitief goedgekeurd BRV belangrijk is. Ik meen ook dat de lokale pioniers dit BRV-proces op hun beurt kunnen inspireren en versterken.

U had ook een vraag over het leertraject dat sommige gemeenten kunnen uitbouwen voor andere gemeenten. In de beleidsplanning is de lokale en interbestuurlijke dynamiek belangrijk. De lokale besturen zijn de eerste regisseurs in de ruimtelijke ordening in Vlaanderen. Het concept van de oproep om pioniers onder hen te ondersteunen en vervolgens de opgebouwde kennis te verbreden naar andere lokale besturen, vind ik een juiste weg.

Tegelijkertijd leert Vlaanderen uit de lokale praktijk hoe het zijn beleid sterker kan uitbouwen. Ik geloof meer in een systeem van interbestuurlijke wisselwerking dan in een hiërarchisch cascadesysteem. Dat is in se net een van de belangrijke bestuurlijke vernieuwingen die het systeem van beleidsplanning met zich meebrengt.

De oproep pilootprojecten BRV stelt zeer duidelijk dat er in deze fase van de oproep nog geen pilootprojecten inzake convenantbenadering kunnen worden ingediend. Op het gepaste tijdstip kan hiervoor een tweede deel van de oproep gelanceerd worden.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik ben verkeerd ingelicht over die timing. Ik heb het niet gezien in januari en waarschijnlijk was er in februari sprake van een herinnering. Ik dank u voor de duidelijkheid daarover.

Ik dank u ook voor de duidelijkheid over waar die 15 miljoen euro vandaan komt. U hebt duidelijk gezegd dat de pilootprojecten BRV een andere finaliteit hebben. Dit keer komt het van het Klimaatfonds. Die Proeftuinen ontharding krijgen overigens onze volledige ondersteuning en medewerking. Het is duidelijk dat de mensen echt klaar zijn voor die onthardingsinitiatieven.

Wat u zei over de interbestuurlijke wisselwerking is natuurlijk mooi maar u blijft toch zitten met het feit dat in de VCRO staat dat in elk ruimtelijk beleidsplan wordt aangegeven hoe het zich verhoudt tot de beleidsplannen van de andere niveaus. Ik vind het uitblijven van het BRV dan ook problematisch, en nu leek het erop alsof u het aan het verdedigen was. U had het erover om eerst de lokale besturen aan het werk te zetten en pas later het algemene kader te schetsen. Ik vind dat een eigenaardige volgorde. Ik moet dan denken aan minister-president Bourgeois, die in zijn laatste antwoord over het uitblijven van het beleidskader naar de lokale besturen verwees. Ik heb het gevoel dat er een omkering aan de gang is.

Het Instrumentendecreet komt er voor 31 januari wellicht niet. Wat actie 6 betreft, die uitgaat van het Instrumentendecreet, heb ik begrepen dat dit het onderwerp kan worden van een tweede oproep.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de gevolgen van de negatieve adviezen over het Instrumentendecreet en het decreet Ontwikkelingsmogelijkheden in Woonreservegebieden voor het Vlaamse klimaatbeleid – 826 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Naar aanleiding van de ministerwissel in januari gaf u te kennen dat het realiseren van een ambitieus ruimtelijk beleid de hoeksteen van uw klimaatbeleid zou zijn in de enkele maanden die u nog resten voor het einde van de legislatuur.

De ontwerpen van decreet die nog in de pijplijn zitten en dit mogelijk zouden moeten maken, dreigen echter het tegenovergestelde te doen. In het advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijk Ordening en Onroerend Erfgoed (SARO), de Strategische Adviesraad Landbouw en Visserij (SALV), de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mina-raad) over het voorontwerp van Instrumentendecreet worden enkele tientallen

meer of minder fundamentele bezwaren, lacunes, onduidelijkheden en contraproductieve elementen opgesomd. Een aanzienlijk deel hiervan zijn van dien aard dat ze de principes van het Witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) dreigen te ondermijnen, een betonstop onmogelijk te maken of te bemoeilijken, en gemeentebesturen die deze principes willen uitvoeren in een zeer lastig pakket te brengen. Nu al bereiken ons alarmkreten van gemeentebesturen wier ruimtelijke visie voor het beschermen van open ruimte en het realiseren van kwalitatieve inbreidingsprojecten financieel en procedureel zeer zwaar bemoeilijkt zullen worden wanneer het Instrumentendecreet in zijn huidige vorm zou worden goedgekeurd.

De aanpassingen die werden gemaakt naar aanleiding van dit advies in het voorontwerp, dat in juli werd goedgekeurd, zijn slechts beperkt en komen aan vele van de bezwaren niet of nauwelijks tegemoet.

Ook het advies van de voorgenoemde instellingen wat betreft de voorziene wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) inzake de ontwikkelingsmogelijkheden voor woonreservegebieden duidt vele bezwaren, lacunes, onduidelijkheden en contraproductieve elementen in het voorontwerp aan. Ook hier dreigen veel daarvan de betonstop en de principes van het BRV te ondermijnen. Een van de relevantste bezwaren is het ontbreken van de sense of urgency: "De raden wijzen op de hoogdringendheid van het uitwerken van een daadkrachtige regeling voor de woonreservegebieden om alzo op terrein daadwerkelijk tot resultaten te komen. Reeds bij de goedkeuring van het Groenboek BRV op 4 mei 2012 vroegen de raden in hun gezamenlijk advies om dringend werk te maken van de voorziene kortetermijnacties. Volgens de nota aan de Vlaamse Regering bij het Groenboek moeten deze acties een signaalfunctie hebben voor de beoogde vernieuwing van het ruimtelijk beleid. Eén van de vier kortetermijnacties betrof het vrijwaren van woonuitbreidingsgebieden die ruimtelijk niet geschikt zijn voor woningbouw."

Ook hier zijn de aanpassingen die naar aanleiding van dit advies werden gemaakt in het voorontwerp dat in december werd goedgekeurd, slechts beperkt. Ze komen niet of nauwelijks tegemoet aan veel van de bezwaren.

Minister, zult u het ontwerp van Instrumentendecreet nog deze legislatuur voorleggen aan het parlement? Dat is eigenlijk een verkeerde vraagstelling, want u zult natuurlijk zeggen dat dat afhangt van de Raad van State. Denkt u dat u het ontwerp van decreet nog deze legislatuur zult kunnen voorleggen aan het parlement? Zo ja, zult u alle bezwaren en lacunes die de adviesraden hebben aangewezen remediëren?

Denkt u het ontwerp van decreet tot wijziging van de VCRO wat betreft de ontwikkelingsmogelijkheden voor woonreservegebieden deze legislatuur nog te kunnen voorleggen aan het parlement? Zo ja, zult u alle bezwaren en lacunes die de adviesraden hebben aangewezen remediëren?

Bent u er zich van bewust dat een aantal aspecten van deze voorontwerpen van decreet uw klimaatambities kunnen ondermijnen?

Welke acties zult u nog ondernemen om nog deze legislatuur tegemoet te komen aan de hoogdringendheid wat betreft een daadkrachtige regeling voor de woonreservegebieden, om zo op terrein daadwerkelijk tot resultaten te komen?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Collega Pira, ik zou heel kort kunnen antwoorden want mijn antwoord is telkens 'ja'. U vraagt me of ik het ontwerp van Instrumentendecreet nog deze legislatuur zal voorleggen. Ja, dat zal ik absoluut doen.

Wat ga ik doen om de bezwaren en lacunes te remediëren? De Vlaamse Regering keurde op 20 juli 2018 het voorontwerp van Instrumentendecreet een tweede

keer principieel goed, na advies van de strategische adviesraden. De manier waarop er met de opmerkingen van de adviesraden is omgegaan, is aangegeven in de memorie van toelichting die samen met het voorontwerp werd goedgekeurd. Die documenten zijn online te raadplegen op de website van de Vlaamse Regering en op de website www.ruimtelijkeordening.be. De tweede principiële goedkeuring, op 20 juli 2018, was gericht op een adviesvraag aan de Afdeling Wetgeving van de Raad van State. Dat advies is ondertussen uitgebracht en de Vlaamse Regering past de teksten in deze fase dus enkel aan conform de opmerkingen van de Raad van State. Dat is heel duidelijk.

Ik heb daarnet gezegd dat ik dit op zeer korte termijn wil, waarop collega Toback er 'zeer zeer korte termijn' van gemaakt heeft. We zien dus wel.

Wat uw vraag over woonreservegebieden betreft: ook dit ontwerp wens ik op zeer korte termijn aan het parlement voor te leggen. De stand van zaken rond de bezwaren is als volgt: de Vlaamse Regering keurde op 14 december 2018 het voorontwerp van decreet tot wijziging van de VCRO wat betreft de ontwikkelingsmogelijkheden voor woonreservegebieden een tweede keer principieel goed, na advies van de strategische adviesraden. De manier waarop er met de opmerkingen van de adviesraden is omgegaan, is ook aangegeven in de memorie van toelichting die u opnieuw online kunt raadplegen, zoals daarnet. De tweede principiële goedkeuring, op 14 december 2018, was gericht op een adviesvraag aan de Afdeling Wetgeving van de Raad van State. Dat advies is ondertussen ook uitgebracht. Ook hier past de Vlaamse Regering teksten in deze fase enkel aan conform de opmerkingen van de Raad van State.

Wat uw vraag over de klimaatambities betreft, weten we allemaal dat de ontwerpen van decreet formeel een belangrijke rol kunnen spelen in de klimaatambities van deze regering. Daarom wil ik deze twee decreten samen met de twee andere zo snel mogelijk ter goedkeuring voorleggen. Ik kijk er echt naar uit om te zien hoe u de discussie de komende weken met open armen zult voeren, zodat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering deze ambities eendrachtig kunnen waarmaken. Dat is ook het antwoord op uw laatste vraag.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, of ik met mijn armen open zal staan, valt natuurlijk te bekijken. Wij stonden in het begin met onze armen open, wat de principes betreft. Maar als ik dan de adviezen van de vele adviesraden lees, die doorgaans zeer gematigd zijn: dat zijn toch wel straffe opmerkingen. Als ik dan uw opmerking over de restpercelen zie, zegt de Minaraad dat de raden wijzen op de mogelijk nefaste impact van deze regeling, die tot een verdere verlinting in Vlaanderen zal leiden. Als u daar geen rekening mee houdt, weet ik niet of ik nog met mijn armen open zal staan. We weten dat we nu al geen vat hebben op die lintbebouwing. Maar als de adviesraad zegt dat het uitgehold wordt en dat het de verdere verlinting in de hand gaat werken, ben ik zeer ongerust.

Minister, we kijken uit naar het regeringswerk, dat zal dan wellicht voor na de krokusvakantie zijn. Maar ik heb in mijn vraag verwezen naar 2012, toen de vorige minister zei dat we op korte termijn acties moeten nemen om een goed voorbeeld te stellen. Ik heb in het begin tegen minister Schauvliege gezegd: als je dat afkondigt, moet je bewarende maatregelen nemen. Ik heb toen voorgesteld – het is daar dat mijnheer Ceyssens altijd naar verwijst – om een voorlopige bewarende maatregel te nemen inzake de slechtgelegen woonreservegebieden, zodat die niet rap-rap bebouwd kunnen worden. Dat is altijd onze grootste bezorgdheid geweest: wat gebeurt er vanaf het begin van de afkondiging tot het einde van het operationeel zijn van het wetgevende werk?

Bent u toch niet van plan om zo'n bewarende maatregel te nemen voor de maanden die u nog resten voor de slechtgelegen woonreservegebieden?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): In de lijn van mijn vorige tussenkomst, is het inderdaad wel juist – zoals collega Pira opmerkt – dat we nu een beetje in een vacuümperiode zitten wat de woonuitbreidingsgebieden betreft. Je dreigt in een situatie te komen waar men eieren voor zijn geld kiest en sneller woonuitbreidingsgebieden gaat aansnijden en ontwikkelen. We mogen niet alle woonuitbreidingsgebieden over dezelfde kam scheren. Voor een aantal woonuitbreidingsgebieden zal het zeer gerechtvaardigd zijn omdat ze ruimtelijke-ordeningsgewijs goedgelegen zijn, maar voor een aantal andere zal het een heel negatieve impact hebben op onze ruimtelijke ordening en ruimtelijke ontwikkeling.

Ik zou dus een variant op de vraag van collega Pira willen stellen. Zijn er vandaag al maatregelen of pogingen om ervoor te zorgen dat die slechtgelegen woonuitbreidingsgebieden op zijn minst minder gemakkelijk aangesneden worden dan eigenlijk gangbaar is?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Dank u wel voor de bijkomende vragen. Ik kan alleen maar zeggen dat wij op zeer korte termijn met die decreten kunnen komen, en dat daarin ook een aantal overgangsmaatregelen staan om wat collega Ronse het vacuüm noemt op een geordende manier te laten verlopen.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, mijn bezorgdheid is altijd geweest: wat gebeurt er in de tussenperiode? Collega Ronse heeft het een vacuüm genoemd, dat is even goed omschreven. We moeten zien dat we, vooraleer we er met ons wettelijk arsenaal aan kunnen beginnen, onze doelstellingen al niet aan het achternahollen zijn.

U hebt mij zeer nieuwsgierig gemaakt met uw uitdrukking van die overgangsmaatregelen. Daar kijk ik echt wel naar uit.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.